

Wie wil er nu geen tenor zijn?

(in ons Stadhuiskoor)

We zijn het er allemaal over eens: we staan met ons koor voor een groot raadsel. Mannen genoeg in Rotterdam en daar lopen zeker ook genoeg tenoren tussen. Maar tenoren vinden, die bij ons Stadhuiskoor willen aansluiten, ho maar.

We hebben als koorleden al van alles geprobeerd. Persoonlijk benaderen, flyeren, website bouwen, korting geven met de Rotterdampas, niets helpt. De vraag die ons als leden (en bestuur) al maanden bezighoudt, is: wat kun je als koor nog meer doen om tenoren te werven? Aan ons kan het niet liggen. We hebben een fijn koor met een goede dirigent en in onze liederen zijn de tenorpartijen vaak prachtig en vol leuke uitdagingen. Hoe kan het dan toch dat we het in ons zangkoor met één tenor moeten doen én een alt die zo lief is om zich als tenor voor te doen? Twee tenoren vallen in het niet bij het geweld van de overige stemmen. Dat ligt zeker niet aan onze tenoren! Die zingen prachtig, zowel de man als de vrouw, terwijl zij half alt en half tenor is. Nee, de tenoren aanvullen met een vrouwelijke tenor is het probleem niet. Alhoewel ook geen vrouwelijk tenoren zich bij ons aanmelden, maar dat terzijde. Het komt misschien niet zo heel vaak voor, maar er zijn bekende vrouwelijke tenoren. Een sprekend voorbeeld hiervan is Alice Freedman die tijdens de Britain's got talent 'My funny Valentine' vertolkte. Nee, de vrouw is het probleem niet. Maar mannen vinden wel!

Je zou denken dat het probleem bij alle stemmen ligt. Niets is minder waar. We hebben voldoende bassen in ons koor, genoeg alten en meer dan genoeg sopranen. Af en toe zijn we even hoopvol, want dan komen er nieuwe leden proefdraaien, maar niet iedereen besluit te blijven. Elke keer als er iemand blijft, blijkt het weer een sopraan te zijn en niet een tenor. Natuurlijk van harte welkom, dames, maar ja, een man erbij, een tenor, zou toch helemaal geweldig zijn.

Enfin, er valt maar één conclusie te trekken: het blijft een raadsel. En een vreemd raadsel, want wie wil er nu geen tenor zijn? De meest beroemde zangers ter wereld zijn drie tenoren: Pavarotti, Bocelli en Caruso. Wie kent bijvoorbeeld Bocelli's prachtige 'Vivo per lei' nu niet? Daarbij komt nog iets geheel anders. Het is in de muziekwereld een bekend gegeven dat iedereen, of op z'n minst iedere man, eigenlijk de tenor wil zijn. Elke bariton of bas probeert de hoogste regionen te ontwikkelen, om maar een tenor te kunnen zijn. De claim is

namelijk dat tenoren de mooiste partijen zingen. Sterker nog, in een opera is de tenor altijd de hoofdpersoon, die aan het einde meestal de heldin krijgt: de sopraan! Daar kan menig baspartij-zanger jaloers op zijn.

Kortom, welbeschouwd is ook in het Stadhuischor iedereen jaloers op onze tenor. Zeker weten dat alle leden van tijd tot tijd stiekem verzuchten: ‘was ik maar een tenor’. Er moeten dus toch ook genoeg mannen in Rotterdam rondlopen die van tijd tot tijd verzuchten: ‘was ik maar een tenor’? Dan rijst als vanzelf de vraag: ‘waarom verzuchten ze niet, was ik maar een tenor in het Stadhuischor’! Mogelijkerwijs ligt hier de oplossing. Wellicht moeten we niet adverteren met: ‘tenoren gezocht’, maar met:

Wie wil er nu geen tenor zijn in ons Stadhuischor?

We zullen met deze slogan zeker alle weifelende mannen over de streep trekken. Dus, werk aan de winkel. Nieuwe flyers maken en de website aanpassen! Zeg nou zelf: die mannen weten toch niet wat ze missen? Wie wil er nu niet elke dinsdag een heldin veroveren? Aan het aantal sopranen in ons koor kan het in elk geval niet liggen!